

et lavt Bud, og det er sandsynligt, at der, naar den ærede Minister holder Eiendommen i en højere Pris, saa ogsaa vil kunne opnåas en højere Pris. Det er ogsaa muligt, at Private ville træde til i Kommunens Sted og købe Eiendommen med Forpligtelse til at skaffe Byen den Kommunikationslinie, som den nu mangler. Alt dette kan der ikke udtales noget Bestemt om for Dieblicket, men jeg vil dog udtale, at den Pris, her er nævnt i Nalborg Kommunes Bud, dog næppe maa kunne betragtes som det endelige Bud, der af den eller Andre kan gøres for denne Eiendom.

Nyholm: Jeg skal begynde med at bringe den ærede Ordfører en Tak, fordi han har stillet Endringsforslaget under Nr. 5, et Endringsforslag, der søger at raade nogen Bud paa de Jærer, der, som jeg tillod mig at fremdrage under 2den Behandling af Finantsloven, ligge i den nylig vedtagne Sernbanefartplan, som efter min Mening i høj Grad vil skade den gennemgaaende Trafik gjennem Sjælland og særlig os Syder. Jeg skal takke den ærede Ordfører ikke alene derfor, men ogsaa for det indgaaende Foredrag, han i saa Henseende har holdt. Jeg vil tillade mig at sige, at naar den ærede Minister og hans Sernbanedirektør have fundet Grund til af Sparommelighedshensyn at ville indfrønte Sernbanefartplanen, saaledes som her er foreslaaet, turde der maaste være nogen Grund for dem til at forsøge derpaa — endstjøndt man kan ofte tro at spare, hvor man i Virkeligheden ikke sparer — men hvorledes Ministerens provisoriske Sernbaneraad, hvorledes de Mænd, der sidde der og særlig skulde være kaldede til at repræsentere jydsk Interesser, hvorledes de, dersom de iøvrigt have været vaagne, have kunnet gaa med til at anbefale en saadan Plan som denne, det forbauser mig rigtignok i allerhøieste Grad. Jeg hørte vel, at den ærede Minister sagde for, at dette foreløbig ikke vilde blive til Skade for Nogen. Ja, jeg vil nu rigtignok tillade mig at paastaa det Modsatte, og jeg skal forsøge at bevise, at det vil blive til Skade ikke blot for Nogle, men for Mange og ogsaa til Skade for Statskassen. Det vil blive til Skade for Trafiken og til Skade for os Syder. Jeg vil nu i Korthed spørge, om det ikke er til

Skade for os, naar hele den jydsk Befolkning og Handelsverden bliver udelukket fra hele Vesteuropa, fra London og England, hvor vi have vort Hovedmarked, paa en Tid, hvor Andre kunne staa i Forbindelse med dette Marked? Mon der ikke dert allerede ligger tilstrækkelig Grund til at sige, at vi lide Skade? Den ærede Minister mener, at vi ville kunne spare 1/2 Million ved at inddrage dette Tog, ved at forandre denne Fart. Ja, det kunde være heldigt nok, om vi kunde spare en hel Del paa vore Sernbaner, men jeg tror ikke, man skal søge at spare paa Punkter, hvor man kommer til at skade store Dele af Befolkningen. Man kan spare paa andre Kostbarheder i vor Sernbanedrift, paa de dyre Bygninger, og paa hele den Myretue af Kontorer, som vi have i Helgolandsgade, hvor det ene Kontor ikke kan finde det andet; der kan der virkelig spares uden at skade Befolkningen. Den Besparelse, som den ærede Minister her har projekteret, vil derimod ubetinget blive til stor Skade for Mange. Hvad er det, man vil gjøre her? Man vil forsinke et Togs Fart fra Frederikshavn til Hamborg. Det vil sige, man vil bruge en saadan Tid til at kjøre, at Toget kommer 1 Time og 40 Minuter, efter at Hovedtoget er gaaet over Frankfurt til Vesteuropa og England. Disse 1 Time og 40 Minuter er det Hele, det dreier sig om. Jeg gad dog vidst, om ikke, naar Toget afgik 1 Time tidligere fra sit Udgangspunkt, fra Frederikshavn, og saa indvandt de 40 Minuter paa Reisen, disse 1 Time og 40 Minuter kunde indvindes, saa at vi kunde naae at komme til at staa i Forbindelse med hele Europa. Det forekommer mig i høieste Grad forbaufende, at man for disse 1 Time og 40 Minuters Skjld maa indføre saadanne Forandringer, som her skal indføres. Naar der skal tales om Besparelser, saa kan det maaste nok siges, at der indføres nogen Besparelse ved Formindskelse af Skjørtfastigheden ved Togene, men den Besparelse vil ikke vete op lige overfor det indirekte Tab, som vi faae ved ikke at faae det gennemgaaende Tog. Jeg tillod mig under forrige Behandling at komme med en stor Del Oplysninger, og jeg skal derfor ikke trætte Forsamlingen dermed denne Gang. Jeg paastaar som temmelig givet, at hvis dette Sernbanetog kommer til at gaa som